

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้เกี่ยวกับ
มะเร็งปากมดลูก เจตคติ และความตั้งใจในการรับการตรวจคัดกรอง
มะเร็งปากมดลูก ของสตรีที่แต่งงานแล้ว

ชื่อผู้เขียน

นางสาวจุฬารัตน์ สุวรรณเมฆ

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลสตรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา เทียนสวัสดิ์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุสัณหา ยิ้มแย้ม	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา ปริสัณญกุล	กรรมการ
อาจารย์ ดร. พิกุล นันทชัยพันธ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ฉวีวรรณ ชงชัย	กรรมการ

บทคัดย่อ

การตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกโดยวิธีการแพปสมียร์เป็นวิธีที่สำคัญในการวินิจฉัย
และค้นหาผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกในระยะเริ่มแรก แต่อย่างไรก็ตามจำนวนสตรีที่มารับการตรวจ
คัดกรองก็ยังมีน้อย เนื่องมาจากการขาดความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก และการมีเจตคติที่ไม่ดีต่อ
การตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของ โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
ต่อความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก เจตคติต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และความตั้งใจใน
การรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ สตรีที่แต่งงานแล้ว และอาศัยอยู่
ในอำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 60 ราย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน
แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 ราย และกลุ่มควบคุม 30 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจำนวน 3 ครั้ง และแบบสอบถามที่ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ
ข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก เจตคติต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก
และความตั้งใจในการรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ ความแปรปรวน สถิติทดสอบแมคนีมาร์ และสถิติทดสอบค่าซี

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. สตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูกดีกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)
2. สตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีเจตคติต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกดีกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)
3. สตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความตั้งใจในการรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)
4. สตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูกดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)
5. สตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีเจตคติต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)
6. สตรีที่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความตั้งใจในการรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สามารถส่งเสริมให้สตรีมีความรู้เกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก มีเจตคติที่ดีต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และมีความตั้งใจในการรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่าควรนำโปรแกรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมไปใช้เพื่อส่งเสริมให้สตรีมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกต่อไป

Thesis Title Effects of Participatory Learning Program on Knowledge of Cervical Cancer Attitudes and Intention of Having Cervical Cancer Screening Among Married Women

Author Miss Jularat Suwanmek

M.N.S. Nursing Care of Women

Examining Committee

Assistant Professor Dr. Sujitra Tiansawad	Chairman
Associate Professor Dr. Susanha Yimyam	Member
Associate Professor Dr. Sukanya Parisanyakul	Member
Lecturer Dr. Pikul Nantachaipan	Member
Associate Professor Chaweewan Thongchai	Member

Abstract

Cervical cancer screening by Papanicolaou (Pap) smear becomes the standard for diagnosis and early detection. However, there is only a few of women who are screened for cervical cancer because of lack of knowledge of cervical cancer and having negative attitude toward cervical cancer screening.

The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effects of participatory learning program on knowledge of cervical cancer, attitude toward cervical cancer screening, and intention of having cervical cancer screening. The subjects were 60 married women living in Chaiburi district, Surat Thani province. They were selected by multi-stage sampling and equally assigned to either an experimental or a control group. The experimental group received a participatory learning program. The research instruments were a participatory learning program three times and questionnaire consisting of four parts: demographic data, knowledge of cervical cancer, attitude toward cervical cancer screening, and intention of having

cervical cancer screening. Data were analyzed by frequency, percentage, means, standard deviation, dependent t-test, analysis of covariance, McNemar, and Z-test.

The results of the study were as follows:

1. The experimental group showed significantly better knowledge of cervical cancer than before starting the program ($P < .001$);
2. The experimental group showed significantly more positive attitude toward cervical cancer screening than before starting the program ($P < .001$);
3. The experimental group showed significantly more intention of having cervical cancer screening than before starting the program ($P < .001$);
4. The experimental group showed significantly better knowledge of cervical cancer than the control group ($P < .001$);
5. The experimental group showed significantly more positive attitude toward cervical cancer screening than the control group ($P < .001$); and
6. The experimental group showed significantly more intention of having cervical cancer screening than the control group ($P < .001$).

The findings of this study showed that the participatory learning program could improve knowledge of cervical cancer, attitude toward cervical cancer screening, and intention of having cervical cancer screening. Therefore, it is recommended that program be used to promote cervical cancer screening among the women.